Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/96/EU,

annettu 30 päivänä marraskuuta 2011,

eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (uudelleenlaadittu)

(EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston direktiivi 2013/13/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 141	30	28.5.2013

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/96/EU,

annettu 30 päivänä marraskuuta 2011,

eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä

(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/435/ETY ([3]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ([4]). Koska siihen on tehtävä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Yhteisöjen tuomioistuimen 6 päivänä toukokuuta 2008 asiassa C-133/06 antama tuomio ([5]) huomioon ottaen on tarpeen laatia direktiivin 90/435/ETY 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan muotoilu uudelleen sen selventämiseksi, että neuvosto hyväksyy säännöksessä tarkoitetut säännöt noudattaen perussopimuksessa määrättyä menettelyä. Lisäksi on asianmukaista saattaa tämän direktiivin liitteet ajan tasalle.

(3) Tämän direktiivin tarkoitus on vapauttaa lähdeverosta osingot ja muut jaetut voitot, joita tytäryhtiöt maksavat emoyhtiöilleen, ja välttää tällaisen tulon kaksinkertainen verotus emoyhtiön tasolla.

(4) Eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden ryhmittyminen voi olla tarpeen sisämarkkinoita vastaavien olosuhteiden luomiseksi unionissa ja siten tällaisten sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi. Näitä toimia ei saisi estää erityisillä jäsenvaltioiden verosäännöksistä johtuvilla rajoituksilla, epäedullisilla kohteluilla tai vääristymillä. Näin ollen tätä ryhmittymistä varten olisi säädettävä kilpailun kannalta neutraaleja verosäännöksiä, joilla yrityksille tehtäisiin mahdolliseksi mukautua sisämarkkinoiden vaatimuksiin, lisätä tuottavuuttaan ja vahvistaa kansainvälistä kilpailukykyään.

([1]) Lausunto annettu 4. toukokuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EUVL C 107, 6.4.2011, s. 73.
([3]) EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6.
([4]) Katso liitteessä II oleva A osa.
([5]) Kok. 2008, s. I-3189.

▼B

(5) Tämä ryhmittyminen voi johtaa emo- ja tytäryhtiöiden ryhmien perustamiseen.

(6) Ennen direktiivin 90/435/ETY voimaantuloa eri jäsenvaltioissa sijaitsevien emo- ja tytäryhtiöiden välisiä suhteita sääntelevät jäsenvaltioiden verosäännökset erosivat toisistaan huomattavasti ja olivat yleisesti ottaen vähemmän edullisia kuin samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien emo- ja tytäryhtiöiden välisiin suhteisiin sovellettavat säännökset. Eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden välinen yhteistyö saatettiin tällä tavoin epäedullisempaan asemaan kuin samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien yhtiöiden välinen yhteistyö. Tämä epäedullisuus oli tarpeen poistaa ottamalla käyttöön yhteinen järjestelmä ja helpottamalla näin yhtiöiden ryhmittymistä unionissa.

(7) Jos emoyhtiölle tytäryhtiönsä osakkaana jaetaan voittoa, emoyhtiön sijaintijäsenvaltion on joko jätettävä verottamatta tämä voitto tai verotettava sitä mutta samalla sallittava emoyhtiön vähentää veronsa määrästä tytäryhtiön tästä voitosta maksamaa veroa vastaava osuus.

(8) Verotuksen neutraaliuden varmistamiseksi tytäryhtiön emoyhtiölleen jakama voitto olisi lisäksi vapautettava lähdeverosta.

(9) Voitonjaon maksamista emoyhtiön kiinteälle toimipaikalle ja sitä, että kiinteä toimipaikka saa tällaisia maksuja, olisi kohdeltava samalla tavoin kuin jos se tapahtuisi tytäryhtiön ja emoyhtiön välillä. Tähän olisi sisällyttävä myös tapaus, jossa emoyhtiö ja sen tytäryhtiö ovat samassa jäsenvaltiossa ja kiinteä toimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa. Toisaalta vaikuttaa siltä, että tapauksia, joissa kiinteä toimipaikka ja tytäryhtiö sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, voidaan käsitellä asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön pohjalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimuksen periaatteiden soveltamista.

(10) Kiinteiden toimipaikkojen kohtelun osalta jäsenvaltioiden on mahdollisesti määriteltävä edellytykset ja oikeudelliset välineet kansallisten verotulojen suojaamiseksi ja kansallisen lainsäädännön kiertämisen estämiseksi perussopimuksen periaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon kansainvälisesti hyväksytyt verosäännöt.

(11) Niiden konsernien osalta, jotka ovat järjestäytyneet yritysketjuiksi ja joissa voittoja jaetaan emoyhtiölle tytäryhtiöketjun kautta, kaksinkertainen verotus olisi poistettava joko vapautuksen tai yhtiöveron hyvityksen avulla. Yhtiöveron hyvityksen tapauksessa emoyhtiön olisi voitava vähentää minkä tahansa ketjuun kuuluvan tytäryhtiön maksamat verot, mikäli tämän direktiivin edellytykset täyttyvät.

(12) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

▼B

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on sovellettava tätä direktiiviä

a) kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseville yhtiöille jaettuihin voittoihin, jotka ovat peräisin niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevista tytäryhtiöistä;

b) kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien tytäryhtiöiden muissa jäsenvaltioissa sijaitseville emoyhtiöilleen jakamiin voittoihin;

c) jaettuihin voittoihin, joita kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevat muiden jäsenvaltioiden yritysten kiinteät toimipaikat saavat jonkin muun kuin sen jäsenvaltion tytäryhtiöiltä, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee;

d) voittoihin, joita kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevat yhtiöt jakavat sellaisten saman jäsenvaltion yhtiöiden jossakin muussa jäsenvaltiossa sijaitseville kiinteille toimipaikoille, joiden tytäryrityksiä kyseiset yhtiöt ovat.

2. Tämä direktiivi ei estä sellaisten kansallisten säännösten tai sopimusmääräysten soveltamista, jotka ovat välttämättömiä veropetosten ja väärinkäytösten estämiseksi.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”jäsenvaltiossa sijaitsevalla yhtiöllä” yhtiötä:

   i) jolla on jokin liitteessä I olevassa A osassa luetelluista yhtiömuodoista;

   ii) jolla jonkin jäsenvaltion verolainsäädännön mukaan katsotaan olevan verotuksellinen kotipaikka tässä jäsenvaltiossa ja jolla kolmannen valtion kanssa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan ei katsota olevan verotuksellista kotipaikkaa unionin ulkopuolella;

   iii) joka lisäksi on ilman valintamahdollisuutta ja vapautusta velvollinen maksamaan jotakin liitteessä I olevassa B osassa luetelluista veroista tai muuta veroa, jolla jokin näistä veroista voidaan korvata;

b) ”kiinteällä toimipaikalla” jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää liikepaikkaa, jonka kautta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan yhtiön liiketoimintaa osaksi tai kokonaan harjoitetaan, edellyttäen, että kyseisen liikepaikan voitot ovat veronalaisia sijaintijäsenvaltiossa asiaankuuluvan kahdenvälisen verosopimuksen nojalla tai, jos tällaista sopimusta ei ole, kansallisen lainsäädännön nojalla.

▼B

3 artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa

a) emoyhtiön asema annetaan:

i) ainakin sellaiselle jäsenvaltion yhtiölle, joka täyttää 2 artiklassa säädetyt edellytykset ja jolla on vähintään 10 prosentin osuus toisen jäsenvaltion yhtiön, joka täyttää samat edellytykset, pääomasta;

ii) samoin edellytyksin myös sellaiselle jäsenvaltion yhtiölle, jolla on samassa jäsenvaltiossa sijaitsevan yhtiön pääomasta vähintään 10 prosentin osuus, joka on kokonaan tai osittain edellä mainitun yhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan hallussa;

b) ”tytäryhtiöllä” tarkoitetaan yhtiötä, jonka pääomaan sisältyy a alakohdassa tarkoitettu osuus.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat:

a) kahdenvälisin sopimuksin korvata pääomaosuutta koskevan edellytyksen äänioikeuksien hallintaa koskevalla edellytyksellä;

b) olla soveltamatta tätä direktiiviä kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseviin yhtiöihin, joilla ei keskeytyksettä vähintään kahden vuoden ajan ole hallussaan emoyhtiön asemaan oikeuttavaa osuutta, sekä sellaisiin yhtiöihin, joista toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalla yhtiöllä ei keskeytyksettä vähintään kahden vuoden ajan ole tällaista osuutta.

4 artikla

1. Jos emoyhtiölle tai sen kiinteälle toimipaikalle jaetaan voittoa muutoin kuin tytäryhtiön selvitystilaan joutumisen yhteydessä sillä perusteella, että emoyhtiö on tytäryhtiönsä osakas, emoyhtiön sijaintijäsenvaltion ja sen kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltion on joko

a) jätettävä verottamatta tämä voitto; tai

b) verotettava tällaista voittoa, mutta samalla sallittava emoyhtiön ja kiinteän toimipaikan vähentää maksettavan veron määrästä osuus, jonka tytäryhtiö tai mikä tahansa alatytäryhtiö on maksanut voittoon liittyvästä yhtiöverosta, edellyttäen, että kunkin tason yhtiö ja alatytäryhtiö kuuluvat 2 artiklassa vahvistetun määritelmän piiriin ja täyttävät 3 artiklassa säädetyt vaatimukset, mutta kuitenkin enintään emoyhtiölle maksettavaksi määrättyä veromäärää vastaava määrä.

2. Mikään tässä direktiivissä ei estä emoyhtiön sijaintijäsenvaltiota pitämästä tytäryhtiötä verotuksellisesti laskentayksikkönä tämän jäsenvaltion tekemän, kyseisen tytäryhtiön oikeudellisia tunnusmerkkejä koskevan arvion perusteella, joka perustuu siihen lainsäädäntöön, jonka mukaan tytäryhtiö on perustettu, ja sen vuoksi verottamasta emoyhtiötä sen osuudesta tytäryhtiön voittoon, kun voittoa syntyy. Tässä tapauksessa emoyhtiön sijaintijäsenvaltion on jätettävä verottamatta tytäryhtiön jakama voitto.

▼B

Kun emoyhtiön sijaintijäsenvaltio arvioi emoyhtiön osuutta tytäryhtiön voittoon, sen on joko vapautettava kyseiset voitot verosta tai sallittava emoyhtiön vähentää sille määrätyn veron määrästä osuus, jonka tytäryhtiö tai mikä tahansa alatytäryhtiö on maksanut emoyhtiön voitto-osuuteen liittyvästä yhtiöverosta, edellyttäen, että kunkin tason yhtiö ja alatytäryhtiö kuuluvat 2 artiklassa säädetyn määritelmän piiriin ja täyttävät 3 artiklassa säädetyt vaatimukset, mutta kuitenkin enintään emoyhtiölle maksettavaksi määrättyä veromäärää vastaava määrä.

3. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, ettei osuuteen liittyviä kuluja tai tytäryhtiön voitonjaosta johtuvia arvonalennuksia saa vähentää emoyhtiön verotettavista voitoista.

Jos näissä tapauksissa osuuteen liittyvät hallintokulut vahvistetaan vakiomenetelmällä, vakiomäärä ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia tytäryhtiön jakamista voitoista.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan yhteisen yhtiöverojärjestelmän tosiasialliseen voimaantuloon saakka.

5. Neuvosto antaa tarkoituksenmukaisena ajankohtana yksimielisesti erityistä lainsäätämisjärjestystä noudattaen sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan yhteisen yhtiöverojärjestelmän tosiasiallisesta voimaantulosta lähtien sovellettavat säännökset.

5 artikla

Tytäryhtiön emoyhtiölleen jakama voitto on vapautettava lähdeverosta.

6 artikla

Emoyhtiön sijaintijäsenvaltio ei saa kantaa lähdeveroa tämän yhtiön tytäryhtiöstään saamista voitoista.

7 artikla

1. Tässä direktiivissä käytetty ilmaisu ”lähdevero” ei käsitä emoyhtiölle suoritetun voitonjaon yhteydessä maksettua tytäryhtiön sijaintijäsenvaltion yhtiöveron etukäteis- tai ennakkomaksua (précompte).

2. Tämä direktiivi ei vaikuta osinkojen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tai vähentämiseksi tarkoitettujen kansallisten säännösten tai sopimusmääräysten soveltamiseen, erityisesti jos säännökset tai määräykset koskevat verohyvitysten maksua osingonsaajille.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2012. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

▼B

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä niiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

9 artikla

Kumotaan direktiivi 90/435/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa tarkoitetuilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

10 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

A OSA

Luettelo 2 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista yhtiöistä

a) Eurooppayhtiön (SE) säännöistä 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2157/2001 ([1]) ja eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/86/EY ([2]) mukaisesti perustetut yhtiöt sekä eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1435/2003 ([3]) ja eurooppaosuuskunnan sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/72/EY ([4]) mukaisesti perustetut osuuskunnat;

b) Belgian lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”/”naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions”/”commanditaire vennootschap op aandelen”, ”société privée à responsabilité limitée”/”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”société coopérative à responsabilité limitée”/”coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”société coopérative à responsabilité illimitée”/”coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, ”société en nom collectif”/”vennootschap onder firma”, ”société en commandite simple”/”gewone commanditaire vennootschap” -nimiset yhtiöt, julkiset yritykset, jotka ovat ottaneet jonkun edellä mainituista yhtiömuodoista, sekä muut Belgian lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Belgian yhtiöveron alaisia;

c) Bulgarian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”събирателно дружество”, ”командитно дружество”, ”дружество с ограничена отговорност”, ”акционерно дружество”, ”командитно дружество с акции”, ”неперсонифицирано дружество”, jotka on muodostettu Bulgarian lainsäädännön mukaisesti ja jotka harjoittavat kaupallista toimintaa;

d) Tšekin lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”akciová společnost”, ”společnost s ručením omezeným”;

e) Tanskan lainsäädännön mukaiset ”aktieselskab”- ja ”anpartsselskab” -nimiset yhtiöt. Muut yhtiöverolain alaisina toimivat yritykset edellyttäen, että niiden verotettava tulo lasketaan ja verotetaan ”aktieselskab”-yhtiöihin sovellettavan yleisen verotuslainsäädännön mukaisesti;

f) Saksan lainsäädännön mukaiset ”Aktiengesellschaft”, ”Kommanditgesellschaft auf Aktien”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, ”Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts” -nimiset yhtiöt sekä muut Saksan lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Saksan yhtiöveron alaisia;

g) Viron lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”täisühing”, ”usaldusühing”, ”osaühing”, ”aktsiaselts”, ”tulundusühistu”;

h) Irlannin lainsäädännön mukaisesti muodostetut tai sen mukaiset yhtiöt, ”Industrial and Provident Societies Act” -lain mukaan rekisteröidyt laitokset, ”Building Societies Act” -lain mukaan muodostetut ”building societies” ja vuoden 1989 ”Trustee Savings Banks Act” -lain mukaiset ”trustee savings banks”;

i) Kreikan lainsäädännön mukaiset ”ανώνυμη εταιρεία εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)” -nimiset yhtiöt sekä muut Kreikan lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Kreikan yhtiöveron alaisia;

([1]) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1.
([2]) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 22.
([3]) EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1.
([4]) EUVL L 207, 18.8.2003, s. 25.

▼B

j) Espanjan lainsäädännön mukaiset ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones”, ”sociedad de responsabilidad limitada” -nimiset yhtiöt sekä julkisoikeudelliset yksiköt, jotka toimivat yksityisoikeuden alaisina. Muut Espanjan lainsäädännön mukaiset ja Espanjan yhtiöveron (”Impuesto sobre Sociedades”) alaiset yhteisöt;

k) Ranskan lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”sociétés par actions simplifiées”, ”sociétés d'assurances mutuelles”, ”caisses d'épargne et de prévoyance”, ”sociétés civiles”, jotka ovat automaattisesti yhtiöverotuksen alaisia, ”coopératives”, ”unions de coopératives” -nimiset yhtiöt, teollis- ja kaupallisluonteiset julkiset laitokset ja yritykset sekä muut Ranskan lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Ranskan yhtiöveron alaisia;

l) Italian lainsäädännön mukaiset ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata”, ”società cooperative” ja ”società di mutua assicurazione” -nimiset yhtiöt sekä kokonaan tai pääasiallisesti kaupallista toimintaa harjoittavat julkiset ja yksityiset yhtiöt;

m) Kyproksen lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: tuloverolaissa määritellyt ”εταιρείες”;

n) Latvian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”akciju sabiedrība”, ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

o) Liettuan lainsäädännön mukaiset yhtiöt;

p) Luxemburgin lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société coopérative”, ”société coopérative organisée comme une société anonyme”, ”association d'assurances mutuelles”, ”association d'épargne-pension”, ”entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” -nimiset yhtiöt sekä muut Luxemburgin lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Luxemburgin yhtiöveron alaisia;

q) Unkarin lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”közkereseti társaság”, ”betéti társaság”, ”közös vállalat”, ”korlátolt felelősségű társaság”, ”részvénytársaság”, ”egyesülés”, ”szövetkezet”;

r) Maltan lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata”, ”Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet”;

s) Alankomaiden lainsäädännön mukaiset ”naamloze vennootschap”, ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”Open commanditaire vennootschap”, ”coöperatie”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”, ”fonds voor gemene rekening”, ”vereniging op coöperatieve grondslag”, ”vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt” -nimiset yhtiöt sekä muut Alankomaiden lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Alankomaiden yhtiöveron alaisia;

t) Itävallan lainsäädännön mukaiset ”Aktiengesellschaft”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, ”Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”, ”Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts” ja ”Sparkassen” -nimiset yhtiöt sekä muut Itävallan lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Itävallan yhtiöveron alaisia;

u) Puolan lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”spółka akcyjna”, ”spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;

v) Portugalin lainsäädännön mukaan perustetut kaupalliset yhtiöt tai kaupallisen yhtiön muodossa toimivat siviilioikeudelliset yhtiöt sekä osuuskunnat ja julkiset yritykset;

▼B

w) Romanian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”societăți pe acțiuni”, ”societăți în comanditǎ pe acțiuni”, ”societăți cu răspundere limitată”;

x) Slovenian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”delniška družba”, ”komanditna družba”, ”družba z omejeno odgovornostjo”;

y) Slovakian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”akciová spoločnosť”, ”spoločnosť s ručením obmedzeným”, ”komanditná spoločnosť”;

z) Suomen lainsäädännön mukaiset ”osakeyhtiö”/”aktiebolag”, ”osuuskunta”/”andelslag”, ”säästöpankki”/”sparbank” ja ”vakuutusyhtiö”/”försäkringsbolag” -nimiset yhtiöt;

aa) Ruotsin lainsäädännön mukaiset ”aktiebolag”, ”försäkringsaktiebolag”, ”ekonomiska föreningar”, ”sparbanker”, ”ömsesidiga försäkringsbolag” ja ”försäkringsföreningar” -nimiset yhtiöt;

ab) Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt;

▼M1

ka) Kroatian lainsäädännön mukaiset ”dioničko društvo”- ja ”društvo s ograničenom odgovornošću” -nimiset yhtiöt ja muut Kroatian lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Kroatian liikevoittoveron alaisia.

▼B

B OSA

Luettelo 2 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuista veroista

— impôt des sociétés/vennootschapsbelasting Belgiassa,

— корпоративен данък Bulgariassa,

— daň z příjmů právnických osob Tšekissä,

— selskabsskat Tanskassa,

— Körperschaftssteuer Saksassa,

— tulumaks Virossa,

— corporation tax Irlannissa,

— φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα Kreikassa,

— impuesto sobre sociedades Espanjassa,

— impôt sur les sociétés Ranskassa,

▼M1

— porez na dobit Kroatiassa,

▼B

— imposta sul reddito delle società Italiassa,

— φόρος εισοδήματος Kyproksessa,

— uzņēmumu ienākuma nodoklis Latviassa,

— pelno mokestis Liettuassa,

— impôt sur le revenu des collectivités Luxemburgissa,

— társasági adó, osztalékadó Unkarissa,

— taxxa fuq l-income Maltassa,

— vennootschapsbelasting Alankomaissa,

— Körperschaftssteuer Itävallassa,

— podatek dochodowy od osób prawnych Puolassa,

▼B

— imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas Portugalissa,

— impozit pe profit Romaniassa,

— davek od dobička pravnih oseb Sloveniassa,

— daň z príjmov právnických osôb Slovakiassa,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund Suomessa,

— statlig inkomstskatt Ruotsissa,

— corporation tax Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

▼B

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(9 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 90/435/ETY
(EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6).

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan liitteessä I oleva XI.B.I.3 kohta
(EYVL C 241, 29.8.1994, s. 196).

Neuvoston direktiivi 2003/123/EY
(EUVL L 7, 13.1.2004, s. 41).

Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä II
oleva 9.8 kohta (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 555).

Neuvoston direktiivi 2006/98/EY
(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 129).

ainoastaan liitteessä oleva 7 kohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(9 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
90/435/ETY	31 päivä joulukuuta 1991
2003/123/EY	1 päivä tammikuuta 2005
2006/98/EY	1 päivä tammikuuta 2007

▼B

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 90/435/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan johdantolauseen alkuosa	2 artiklan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan johdantolauseen loppuosa	2 artiklan a alakohdan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan a alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan a alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause ja toinen alakohta	2 artiklan a alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–kahdeskymmenesseitsemäs luetelmakohta	Liitteessä I olevan B osan ensimmäinen–kahdeskymmenesseitsemäs luetelmakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan b alakohta
3 artiklan 1 kohdan johdantolause	3 artiklan 1 kohdan johdantolause
3 artiklan 1 kohdan a alakohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa	3 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause
3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan loppuosa	3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
3 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen alakohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
3 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas alakohta	—
3 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljäs alakohta	—
3 artiklan 1 kohdan b alakohta	3 artiklan 1 kohdan b alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 1 a kohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 2 kohdan toinen virke	4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 4 kohta
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	4 artiklan 5 kohta
5, 6 ja 7 artikla	5, 6 ja 7 artikla
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohta	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
9 artikla	11 artikla
Liite	Liitteessä I oleva A osa
—	Liite II
—	Liite III